

BOG

LEG FOR VESTENVINDEN (/BOEGER/LEG-VESTENVINDEN)

Af Inge-Helene Fly (/forfattere/inge-helene-fly) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A52716217)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/leg-vestenvinden) for at anmelde

BASIS%3A52716217)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&title=Leg%20for%20vestenvinden)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&title=Leg for vestenvinden](https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&title=Leg for vestenvinden))

Digte om et menneskes oplevelse af tid og steder.

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&status=Leg%20for%20vestenvinden+https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&status=Leg for vestenvinden+https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden](https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden&status=Leg for vestenvinden+https://litteratursiden.dk/boeger/leg-vestenvinden))

TAGS: ERINDRING (/TAXONOMY/TERM/2813)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

ANMELDELSE

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent
02 jan.17

De fine prosadigte om tiden og steders flygtighed skaber en særlig stemning og et intimt rum mellem ordene og læseren.

'Leg for vestenvinden' bevæger sig dialektisk mellem de nære og fjerne steder i et pendul, som det ene øjeblik lander i Grindsted eller Ribe og det næste berører Auschwitz eller Bosnien. Prosadigtene skaber et rum, hvor digterjeget veksler mellem barndommens oplevelse af et bestemt landskab og den voksnes blik på samme landskab. Derfor bliver fortællingen i teksterne en kamp mellem modsatrettede synsvinkler; sandheden eller erkendelsen bliver et resultat af begges insisteren på at findes i bevidstheden.

Noget af det, der fungerer bedst i samlingen, er at læseren lukkes ind i et intimt rum. Rummet virker personligt, men har samtidig karakter af noget verdensvendt; et blik ud mod verdens brændpunkter sat sammen med den idyl, der for eksempel findes ved det mindste hus i Ribe. Sætningerne glider, og der opstår mange gode sproglige pletskud undervejs. Desuden er det interessant at følge, hvordan jeget finder rundt i sit indre virvar af erindringer, der knytter sig til forskellige steder. Som for eksempel her, hvor vi er i Harre Vig:

"Selv om fodbold er en holdsport, husker jeg ingen af de andre børn. Der var udvalgte elever, som blev kaldt på navn, og det var dem, der blev kaldt på navn."

uansigtet over vigen tra boldbanerne, et stilleben i beige og blå, de små døiger og vestenvinden der altid ruskede i mig.”

Ofte er det ikke de andre personer, jeg husker, men stedet. Der er en særlig grundstemning af ensomhed eller forandring, hvor hun påvirkes udefra. Et andet sted står der: ”Jeg har været mange steder uden at føle mig specielt hjemme”, hvilket understreger den melankoli, som altid er til stede i selv idylliske omgivelser.

Selvom sproget og beskrivelserne nogle gange skaber en distance – både til det beskrevne og til læseren – bliver jeg alligevel trukket ind, fordi Inge-Helene Fly benytter sig af den direkte henvendelse. Jeg skal også tvinges til at se, mærke og forsøge at forestille mig, hvordan de konkrete situationer finder sted. I afsnittet 'Nygårdsholm II' skal læseren forestille sig det møjsommelige arbejde på gården, hvor jeg er vokset op:

”Vi arbejder med lort i dynger, med at få det væk. Næste dag ligger alt lortet der igen, og vi tager fat på ny med skovlene. Forestil dig vores ansigter, forestil dig anstrengelsen for at få lort til at forsvinde.”

På barndomsgården opstår et fællesskab, modsat en del af de andre steder, som der også i slutningen reflekteres over. Et andet kendetegn i dette afsnit er springet mellem fortid og nutid; som om den bagud skuede erkendelse kommer til den voksne, der så i næste åndedrag er tilbage i barndommens nutid.

Samlingen består af en række fine prosadigte, der med sine små 30 sider skaber en god læseoplevelse. Alligevel sidder jeg tilbage med en følelse af, at der kunne være flere steder eller flere fortællinger om stederne; samlingen er det modsatte af langtrukken.

BOGDETALJER

Andre bøger af Inge-Helene Fly